

Leden 2/2011

Ročník: 19

Cena: 10 Kč

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU 2010

Úspěchy časopisu GAG-BEN

3x VÍDEŇ

Vánoční Vídeň pohledem redaktorek

KOMIKS

Příběh pokračuje

Obsah

Z obsahu.....	1
Složení redakce.....	1

Úvod

Slovo šéfredaktora.....	2
Ředitelské okénko.....	2

Kultura

„Čtení - nejlepší učení“.....	3
Prvňáčci v akci!.....	4
Vzácná návštěva.....	6

Život kolem nás

Postoupili jsme do finále, ale kdo vyhraje?.....	7
Učení z domova.....	8
Navštívili jsme pana místostarostu.....	9
3x Vídeň.....	11

Příroda

Jeho původ je ve Skotsku!.....	15
Můj králíček.....	16

Sport

Atleti na Benešce pilně trénují.....	17
Školkáčci dobyli pevnost Školáček.....	18

Hobby

Flightgear.....	19
Grůzli aneb uvidíte pasoucí se ovečky.....	20

Zábava

Soutěž.....	21
Anděl.....	23

Děkujeme Knihkupectví Jakuba Demla,
novému sponzorovi
našeho časopisu GAG-BEN,
za krásné dárky
pro výherce čtenářských soutěží.

Poděkování společnosti **MANN+HUMMEL(CZ)**,
Díky tomuto sponzorství může být obálka časopisu barevná.

GAG-BEN

Vydává: ZŠ Třebíč, Benešova 585, 674 01 Třebíč

www.zsbenesova.cz/gagben

Šéfredaktor: Michaela Doležalová

Zástupce šéfredaktora: Kathrin Decknerová

Redaktoři: Lukáš Abrahám, Michaela Cahová, Sheila Freyová, Barbora Havlenová, Petr Glaser, Dominik Jeřábek, Karolína Křečková, Eva Kujalová, Renata Lysáková, Jitka Nováková, Terezie Plucarová, Petr Řezáč, Jana Slámová, David Štraus, Nikola Švecová

Koordinuje: Eva Pokorná

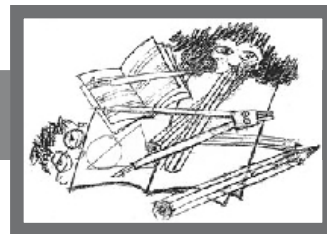
Tisk: Akcent, spol. s r. o.

Sponzor časopisu: společnost MANN+HUMMEL(CZ)
Knihkupectví Jakuba Demla

Výtěžek z prodeje časopisu je vždy použit na vydání dalšího čísla.

Na titulní straně: Snímek z předávání cen soutěže „Školní časopis roku 2010“
Foto: Eva Pokorná

Na zadní straně: Novoroční přání Sheily Freyové

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři,
vítám Vás všechny v novém roce 2011. Vánoce i s prázdninami utekly jako voda a už tu máme další číslo časopisu Gag-Ben.

Doufám, že pro Vás byl minulý rok plný úspěchů, protože pro naši redakci určitě byl. Nejenom, že se stala vítězem krajského kola, v celostátní soutěži v Praze získala čestné uznání, ale i v další celorepublikové soutěži „Školní časopis roku 2010“ byla naše redakce úspěšná a postoupila do finálového kola. Zajímá vás, jak jsme v Brně dopadli? Já jen napovím, abyste pátrali v našem časopise, kde si o slavnostním setkání finalistů můžete přehledně přečíst víc.

Co se ještě událo před Vánocemi? Ve škole nás navštívila paní Gisela Jüng z Německa, o níž se v časopise také dočtete, přivítali jsme vzácnou návštěvu, pana Augustina Bubníka, významného představitele zlaté hokejové

generace čtyřicátých let, besedovali jsme s panem místostarostou, vycestovali jsme do předvánoční Vídně, pozvali jsme do školy malé školáčky a doufáme, že se s nimi budeme příští rok potkávat již jako s žáky naší školy.

Blíží se čas pobytu na horách, na které se opravdu těším a doufám, že vy, kteří jedete se školou též, se těšíte stejně jako já. Nový rok ovšem přináší i jiná překvapení. Pololetí se nezadržitelně blíží, s ním i plno písemek a také očekávané vysvědčení. Krásná kniha vás čeká nejen za vysvědčení, ale můžete ji vyhrát v naší další soutěži.

Přeji Vám hodně zábavy při čtení našeho časopisu, krásné vysvědčení a hlavně nový rok plný úspěchů a krásných překvapení.

Vaše šéfredaktorka Michaela Doležalová

Nezapomeňte sledovat naše webové stránky.

www.zsbenesova.cz/gagben

Těšíme se na Vaše postřehy!

Novoroční ředitelské okénko

Vždy, když si sednu k počítači a mám začít psát text, mám pocit, že všechny moje myšlenky odlétly někam hodně daleko. Novoroční přání. Jak jednoduché a zároveň složité. Co popřát do nového roku 2011? Především nám všem přeji, abychom byli zdraví, aby se nám vyhlyly nemoci a zdravotní problémy, úrazy a nehody.

Ať je to rok, který prožijeme spokojeně, snažme se být dobře naladěni. Chápejme druhé, buďme k sobě navzájem slušní a ohleduplní. Pomáhejme druhým, pokud to budou potřebovat.

Naší škole přeji, aby v novém roce pokračovala v cestě, na které si drží velice slušné výsledky, aby všechny akce, které nás čekají, dopadly výborně. Deváťákům přeji, aby si dobře vybrali střední školu či učební obor a aby se na tu vybranou školu dostali. Pochopitelně, že pro to musí mnoho udělat. Také jim přeji, aby dopadly výborně jejich závěrečné práce a jejich obhajoby v červnu 2011. Vám všem přeji zajímavé a poučné chvíle při projektech, výměnných pobytech s partnerskými zahraničními školami, při soustředěních na horách, při kulturních a sportovních akcích a soutěžích. Naším atletům a sportovcům přeji mnoho vynikajících výsledků v soutěžích. Zpěvákům, hercům a tanečnickům úspěšná vystoupení na přehlídkách. Naším zástupcům v olympiádách velmi dobré výsledky. A pokud něco nevyjde zrovna tak, jak by chtěli, tak příště to určitě bude lepší.

Pedagogům, vychovatelkám a všem ostatním pracovníkům školy přeji, aby byli alespoň trochu spokojeni a prožili relativně dobrý rok.

Našemu školnímu časopisu GAG-BEN a jeho redakci přeji mnoho vynikajících nápadů, článků, rozhovorů a úspěchů v soutěži školních časopisů. A hlavně hodně spokojených čtenářů. V novém roce se novým sponzorem časopisu stalo Knihkupectví Jakuba Demla. Jen pro zajímavost - naše škola s ním spolupracuje nejméně dvanáct let při nákupu učebnic a knih do školní knihovny. Je to mimořádně příjemné knihkupectví.

Trochu mě mrzí, že nám úplně nevyšel závěr loňského roku v tradičním Horáckém divadle v Jihlavě. Bohužel úrazy se nevyhýbají ani

hercům. Doufám, že se vám představení Balaďy pro banditu bude líbit i v náhradním termínu 3. února nebo 31. března 2011.

Na závěr mého krátkého novoročního povídání ještě jednou vše nejlepší v roce 2011, abychom na jeho konci mohli říci, že to byl dobrý rok.

Váš ředitel Jaroslav Dej

Z dopisu Raviraje

Vamanjoor,

moje milá ZŠ Třebíč, tady je Raviraj, jsem šťastný, že Vám opět píšu během tohoto kouzelného období Vánoc a Nového roku. Je pro mě potěšením popřát Vám a Vaším rodinám veselé Vánoce a úspěšný nový rok, ať Vám a Vaším rodinám vždy žehná Bůh. Já jsem Hindu, tak normálně Vánoce neslavíme. Přichází do naší vesnice až teď.

Na Vánoce díky Vám dostanu pěkné boty a kalhoty a peněžní částku v hotovosti, obdaruje mě Sr Daphne (koordinátor) Vaším jménem. Upřímně Vám děkuji a zůstávám Vám vděčný, posílám pozdravy Vám i Vaším rodinám. Dharma Social Centre pro nás uspořádá vánoční program. Opravdu se na tuto oslavu těším.

Končím tento dopis s velkou láskou, přáním požehnání a ještě jednou Vám přeji velmi šťastné Vánoce a bohatý nový rok.

Vaše milující dítě Raviraj

„Čtení - nejlepší učení.“

Citátem z pera A. S. Puškina uvádíme letošní druhé číslo. Proč právě tímto citátem? Přece proto, že náš časopis přináší nejen zábavu, ale i poučení. A budete-li číst pozorně, odměna vás nemine.

O krásnou cenu se postaralo Knihkupectví Jakuba Demla, s jehož majitelem, panem Petrem Procházkou, si povídal náš redaktor Dominik.

Proč zrovna knihkupectví Jakuba Demla? No.. Podle českého kněze a básníka z nedalekého Tasova.

Jakub Deml u stolu. Foto: www.knihydeml.cz

Proč jste se rozhodl založit knihkupectví?
Protože když se po roce 1990 vyskytla možnost volně podnikat, tak jsem ji využil.
Jak dlouho existuje knihkupectví?
Od roku 1995.
Kolik knížek je zhruba v knihkupectví?
Kolem 25 000.
Jaká byla nejdražší knížka v knihkupectví?
Za 4999,- Kč Leonardo Da Vinci.
Vaše nejoblíbenější knížka?
Bible, Rychlé šípy.
Vaše nejméně oblíbená knížka?
Neexistuje.
Vaše oblíbené cukroví?
Špička s vaječným koňákem.

Autor: Dominik Jeřábek, VII. C

Knihkupectví Jakuba Demla vám nabízí a doporučuje

Nejoblíbenější hračkou šestiletého Ondry je plyšový Kuky. A právě toho mu maminka vyhodí do popelnice. Z Kukyho se totiž sype dřevitá vlna a to není dobré pro Ondrovo astma. Večer před spaním si Ondra představuje, jak se Kuky touží vrátit domů, a co

pro to všechno musí podniknout ve světě lesních zvířat a bytostí, která, na rozdíl od něj, nejsou na mazlení zvyklá. A tak naivní dětská fantazie opřená o předškolní vědomosti a živěná steskem po milované hračce spřádá dojemný a napínavý příběh o medvídkovi, který chtěl zůstat na poličce, ale musel se postavit na své plyšové nohy a stát se hrdinou. Jan Svěrák tuto knihu napsal podle stejnojmenného filmu Kuky se vrací, který natočil v roce 2010. Ilustracemi text doplnil autor výtvarné podoby filmu Jakub Dvorský. Balíček obsahuje knihu Kuky se vrací + plyšovou hračku Kuky (20 cm).

CENA 489,-

Straka v říši entropie jsou bajky pro dospělé i děti. Zvířata v nich luští záhady existence a fungování světa. Zjistíme, proč se hroch udrží na vodní hladině i proč někteří samci nepohrdnou samičkou z igelitu. Jak lišky prochází krizí středního věku a kdo všechno chce být ideálem krásy. Proč nemá smysl bojovat proti nepořádku a jak zatočit s jezevcem notorikem. Jak může notorik pád ze schodů omluvit zakřivením časoprostoru a že i myši mají určitý názor na kvantovou neurčitost. Vzrušující témata podstaty vesmíru, která jinak bývají pro laika příliš složitá, jsou v této knize podána lehce, jakoby mimochodem. Kniha humornou formou přibližuje klasické fyzikální zákony, které pochopí malé děti, ale dotýká se i náročných témat fyziky moderní doby, určené starším dětem a dospělým. Vhodná je pro rodiče, kteří čtou dětem, ale současně hledají i knihu pro sebe.

CENA 199,-

Druhý díl příběhu ze skrytého života lichožroutů se rozbíhá po dvou liniích, které se postupně prolétají a často i řádně zauzlí. „Pitvorný náruček lupičů a žroutů ponožek“ /Petr Matoušek v recenzi

Lichožroutská groteska - 28. 11. 2008, Hospodářské noviny/ se vrací na scénu ve chvíli, kdy končí jistá idyla, a do jejich osudů vstoupí víc nebezpečí, tajemství a zrady. Vysmívaný Hihlík, který v průběhu 1. dílu vyrostl v hrdinu, opouští Město, aby v Africe našel své rodiče. Po četných peripetiích se mu to podaří, ale

musí překonat úklady záhadného lichožrouta Bona, který jeho „misionářské“ rodiče uvěznil, aby se mohl stát ponožkovým vládcem nad celým černým světadílem. Hihlíkova nápaditost a humor se musí utkat nejen s Bonem, ale i s magií: odhalit tajemství Černé ponožky! Naštěstí nezůstane sám. Do Afriky za ním přijedou jeho věrní přátelé, znalec lichožroutího světa profesor Kadeřábek a bratranec Ramík, který na čas musí opustit „bojiště“ Města, kde se opět v Dolní čtvrti ujal vůdcovství divokých lichožroutů Kudla Dederon, považovaný za definitivně odepsaného. Poslední akt grotesky a zároveň dobrodružné ságy se tedy opět odehraje doma.

CENA 299,-

Zařikávač je čtvrtou knihou ze série Tajemství nesmrtelného Nikolase Flame-la. (Předchozí díly – Alchymista, Čaroděj, Vědma). Josh a Sofie se konečně dostali zpátky domů. Oba jsou ale zmatenější než kdykoliv předtím. Jejich budoucnost je nejistá. Ani jeden z nich ještě neovlád umění magie živlů, aby mohl ochránit sebe a své dvojče. Opět přišli o Scatty, a Dr. John Dee je jim neustále v patách. Nicméně na obzoru se objevila nová a nyní nejdůležitější otázka: Nakolik můžou věřit Nikolasi a Perenele Flamelovým? A můžou vůbec věřit někomu cizímu?

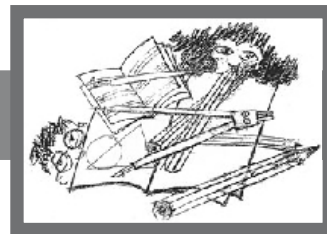

CENA 299,-

Upíří deníky (1.- 4. díl) v dárkovém balení! Nová generace nemrtvých! Středoškolačka Elena je dívkou, po níž chlapci touží a dívky se jí chtějí podobat. Jenže krásný a tajemný Stefan se zoufale snaží jejímu kouzlu odolat. Pronásleduje ho temná minulost i vědomí, že jeho pomstychtivý bratr Damon je hrozbou pro každého, ke komu se Stefan přiblíží. Elena si brzy uvědomí, že se ocitla nejen mezi dvěma upířími bratry, ale i ve velkém nebezpečí a s ní celé městečko. Je žízeň po krvi silnější než láska? Láska bolí a historie se opakuje...

CENA 799,-

Pro čtenáře časopisu GAG-BEN připravila
Lenka Jeřábková,
Knihkupectví Jakuba Demla

Prvňáčci v akci!

1. září usedlo do školních lavic naši školy 74 prvňáčků. Plni očekávání se pustili do objevování nových obzorů, prostředí a kamarádů.... Dnes se s jistotou pohybují po budově školy, čtou věty a píší první slova.

Jejich téměř tříměsíční snažení vyvrcholilo 19. listopadu v ročníkovém projektu „Stolování“. Pečlivá příprava, výborná organizace, spolupráce s rodiči, pomoc tutorů z 5. C a především skvělá práce dětí jsou výsledkem pestrého výstupu, který si můžete prohlédnout v prostorách školní jídelny.

Dalším velkým dnem byl pro prvňáčky 30. listopad, kdy byli slavnostně „Pasováni na čtenáře“.

Přítomnost krále a rytířů vytvořila dětem pohádkovou atmosféru a příslib krásných příběhů v říši dětských knížek.

Poděkování patří pracovnícím Městské knihovny Modřínová, které slavnostní pasování již několik let organizují, a také pěveckému sboru Hlásek za milé vystoupení.

Autor: Věra Ondráková

Je prostřeno!

Foto: Miroslav Ondrák

Noví mladí čtenáři.

Foto: Miroslav Ondrák

Pokusy o recenze

Představitel hlavní role Kryštof Hádek.

Foto: www.kinobox.cz

3 sezóny v pekle

Ze začátku jsem moc nechápala, o co vlastně jde, ale když se děj začal rozvíjet, přestala jsem o tom přemýšlet. Překvapilo mě, jak uvolněně někteří lidé v té době žili, a bavilo mě sledovat jejich životní příběhy, které byly mnohdy velmi kruté. Některé části byly velmi smutné, třeba když Jana zjistila, že je těhotná a Ivan nebyl doma, ale ve vězení si představoval, jak k němu jeho přítelkyně jde a přikrývá ho bundou, aby mu nebyla zima. Také jsem byla překvapená, že pan režisér Mašín vůbec nic neskrýval a nebál se ukázat i intimní věci hned na začátku.

Film se mi moc líbil, propracované detaily byly úžasné a dozvěděla jsem se něco o tehdejší životě formou, která mě bavila.

Autor: Kathrin Decknerová, VII. B

Tréma před koncertem

Z toho dne jsem měla vyloženě strach. Co se dělo?

V Divadélku pod schody se měl 25. listopadu konat koncert studia POP hudby. Měl to být můj první koncertík a já už předem věděla, že něco prostě zkazím. Připravovala jsem se na to tři měsíce, ale pořad jsem měla problém. S textem vůbec, věděla jsem, že ten stoprocentně umím, ale můj dech na to prostě nesta-

čil. Už od začátku jsem měla problém s tím, že jsem nevystačila při písničce s dechem. Doufala jsem, že do koncertu se to spraví, to se sice nestalo, ale dopadlo to lépe, než jsem čekala.

Ten den jsem se na to pokoušela nemyslet, ovšem to mi moc nešlo. Už jsem se pomalu smířovala s tím, že si na koncertě utrhnu ostudu, ale pak jsem si prostě řekla: „No tak to zvo-
rám, co se stane, nic.“ Najednou jsem věděla, že i když za můj zpěv nedostanu slávika, nic se nestane. Sice jsem se pořád potýkala s trémou, ale pořád jsem si opakovala tu větu. Hodinku před koncertem jsem se učešala, naličila, vzala si šaty a šla jsem. Na zkoušce jsem písničku odzpívala a šla si sednout ke kase. Tam se naštěstí moje myšlenky ubíraly jiným směrem. Pak jsem však přišla na řadu a už jsem zase začala hysterčit. Pomalu jsem se uklidnila a vkročila do sálu. Byla jsem ráda, že nevidím lidem do tváří, protože to by mě vynervovalo úplně. Jakmile jsem uslyšela první tóny písničky, moc jsem se neuklidnila, ale překvapivě jsem začala zpívat. No a nakonec to vyšlo, sice jsem v pár místech nevystačila s dechem a tréma na mně byla dost vidět, ale byla jsem spokojená.

No co, příště to bude lepší, a když ne, tak se zase nic nestane. Víím, že před dalším koncertem to bude stejné, ale to je jedno, já už se nezměním.

Autor: Michaela Doležalová, VII. C

Nikča obsadila krásné druhé místo

V pátek 13. listopadu se konala pěvecká soutěž v Okříškách. Naši školu reprezentovali Felicita Prokešová, Nikola Deabisová, Kamila Svobodová a bývalé žákyň školy Michaela Pavlečková a Lucie Deabisová. Soutěže se celkově účastnilo asi 21 zpěváků a zpěvaček. Naše reprezentantky si vedly velice dobře, Nikča s písní Můj Bože soutěžila poprvé a obsadila krásné druhé místo a Felicita s Míšou se ještě předvedly na nedělní přehlídce těch nejlepších. Felicita přitom soutěžila v kategorii do devatenácti let, takže byla oproti svým soupeřkám nejmladší. Právě s ní jsem si o soutěži povídala.

Těšila ses na soutěž?

Ano, těšila, ale trochu jsem se bála.

Byla to tvoje první soutěž?

Ne. Podobné soutěže už jsem absolvovala.

Měla jsi trému?

Ne.

Ty jsi tedy trému neměla, ale myslíš, že třeba Nikča ji měla, když soutěžila poprvé?

Myslím, že i když ji měla, zazpívala dobře a tréma zanikla.

Ve své kategorii jsi byla nejmladší, měla jsi pocit, že máš nějakou nevýhodu?

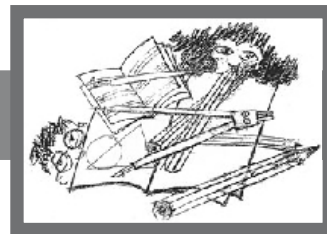
To určitě ano, ale věděla jsem, že s tím nic neudělám. Nezbyvalo mi nic jiného než doufat a věřit si.

Autor: Michaela Doležalová, VII. C

Felicita

Foto: E. Pokorná

Vzácná návštěva

V rámci filmového klubu jsme se znovu zapojili i do Měsíce filmu na školách, který organizuje společnost Člověk v tísni. Na letošní školní rok jsme připravili promítání filmu „Postavení mimo hru“, který pojednává o osudech mistrů světa v ledním hokeji z let 1947 a 1949 a jejich tragickém osudu v komunistických lágrech 50. let. Po jeho promítnutí s našimi žáky besedoval i jeden z nich, pan Augustin Bubník.

Augustin Bubník vypravuje.

Dne 8. prosince se všechny deváté třídy setkaly s panem Bubníkem v Divádélku pod schody.

Film, který jsme před besedou zhlédli, nás všechny velice zaujal. Bylo tam přesně popsáno, jak československá reprezentace vyhrála mistrovství světa v hokeji v roce 1949. Byli všemi oslavováni, všude v novinách o nich psali, v rozhlase se nemluvilo o ničem jiném... Když pak měli odjet další rok do Londýna na mistrovství, najednou jim to zdejší režim zakázal – ale udělal to nepěkným způsobem. Hokejistům oznámil, že komentátoři nemají víza – nemůžou jet. A když nepojedou komentátoři, nemůžou prý jet ani hokejisti. Jenže komentátoři ve skutečnosti víza měli... Tak se hráči dlouho se zdejší vládou pokoušeli dohodnout, ale nic nepomohlo – prostě jet nemohli. Ještě ten večer všichni společně zašli do hospody na oslavu narození syna jednoho z mužů v týmu... bohužel se však opili a vykřikovali

Při šálku čaje se Soňou Chlachulovou.

různé výroky, které se komunistické vládě skutečně nemohly líbit. Samozřejmě, takováto věc nezůstala bez odplaty a všichni skončili za mřížemi... zažili všechny hrůzy v Jáchymově, kde bylo prostředí doopravdy nebezpečné, obývali mučírnu Domeček apod.

Po propuštění už nikdy nesměli hrát za prvoligové družstvo...dokonce později ani za ještě nižší, tak se Gustav vrhl do trénování... to mu ovšem bylo v tomto státě také zakázáno, ale dostal žádost z Finska, že může trénovat tam. Do té doby bylo Finsko o dost horší, než Československo...ale nástupem Gusty se to obrátilo. Finsko začalo vítězit a Bubník byl poslán zpět do ČR...

Poté nás navštívil už konečně pan Bubník, který nám celý příběh odvyprávěl tak, jak jej sám prožil. Odpověděl i na naše dotazy. Velice nás překvapilo, jak byl na svá léta plný energie!

Nakonec nám ještě rozdál své fotografie i s podpisy. Všem se tato beseda velice líbila a věřím, že by si ji leckdo z nás klidně zopakoval.

V zajetí svých fanoušků.

Autor: Pavel Mikoláš,
Michaela Cahová, IX. C
Foto: Pavel Mikoláš

AUGUSTIN BUBNÍK
OH 1948 – stříbrná medaile
MS 1949 – mistr světa

ŽIVOT KOLEM NÁS

Postoupili jsme do finále,
ale kdo vyhraje?

Dne 15. června 2010 se časopis GAG-BEN stal vítězem třetího ročníku soutěže Školní časopis Vysočiny, kterou pro žáky základních a středních škol pořádala obecně prospěšná společnost Centrum Vysočina. Zástupci redakce převzali ocenění v Havlíčkově Brodě.

O týden později dne 23. června 2010 se konalo v Praze vyhlášení výsledků celostátní soutěže Náš časopis 2010. Z 97 přihlášených redakcí byli do Prahy pozváni zástupci 10 nejlepších redakcí. Časopis GAG-BEN zde získal čestné uznání za promyšlené rubriky. Soutěž pořádalo pro mimopražské základní školy občanské sdružení ABECEDA.

Naši mladí redaktori odjízďeli z Prahy s přesvědčením, že v příští soutěži dosáhnou ještě větších úspěchů a již cestou domů sršeli nápady, jak časopis vylepšit. O tom, jak se jim to podařilo, svědčí pozvání na finále další soutěže v Brně.

26. listopad byl neobyčejný den. Zástupci naší redakce jeli na slavnostní vyhlášení časopisu roku! Již začátkem listopadu jsme se dozvěděli, že naše redakce postoupila do finálového kola celorepublikové soutěže „Školní časopis roku 2010“. Do této soutěže se přihlásilo 142 časopisů a i my jsme jeli zkusit štěstí. Ráno jsme vyjeli vlakem směr Brno. Po příjezdu do Brna jsme se vydali hledat budovu, v níž se vyhlášení mělo konat. Když jsme dorazili a zaregistrovali jsme se, prohlédli jsme si a zhodnotili jsme ostatní časopisy a šli si vyslechnout důležité organizační informace do auly. Poté jeden zástupce z každé redakce zůstal v aule, aby s ostatními diskutoval o časopisech. My ostatní jsme se rozdělili do čtyř workshopů.

Já, Kathrin a Katka jsme se vydaly do workshopu s názvem (Dez)Informace. Povíдали jsme si s paní z knihovny o médiích, jaké nám přinášejí do života informace, pravdivé či nepravdivé. I když si to neuvědomujeme, tak média nás hodně připravují o čas, můžeme přijímat nepravdivé informace (dezinformace) a někdy se můžeme stát i závislími. Na druhou stranu nám do života vnášejí nové informace a rozšiřujeme si slovní zásobu. Potom jsme si povíдали o reklamách. Jak se nás vlastně reklamy snaží upoutat? Například lákavým prostředím,

Jak to asi dopadne?

Sedíme na schodech, ale jsme šťastné.

hudbou, vtipem nebo nějakou slavnou osobou.

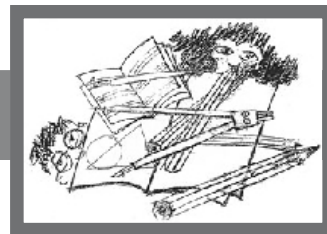
Po skončení workshopu jsme si šli dát malou svačinu v podobě obrovské bagety a láhve s pitím. Pak nastal osudný moment, vyhlášení. Sál praskal ve švech. Redaktori se tísnili na schodech i v předsáli. Všichni netrpělivě očekávali rozhodnutí poroty. Nejdříve se udělovala menší ocenění a hned nato se začala udělovat hlavní ocenění. V tom okamžiku jsme se s Míšou pevně chytly a doufaly, že nějaké to místo získáme. Nakonec jsme byli všichni strašně šťastní. Jsme třetí!!! Když oznámili název našeho časopisu, nemohli jsme tomu uvěřit! Ke třetímu místu redakce dostala plno malých sponzorských dáreků a tři místa na letní žurnalistickou školu.

V soutěži „Nejlepší článek měsíce“ jsme získali dokonce dvě 1. místa, a to pro Kristýnu Bušovou (bývalou šéfredaktorku) a Kateřinu Krškovou z IX. C. Obě rovněž obdržely diplom a drobné dárky.

Po vyhlášení jsme měli ještě trochu času, tak jsme se šli rozptýlit do Vaňkovky a poté už jsme se vydali na cestu domů.

*Autor: Michaela Doležalová, VII. C
Foto: Eva Pokorná*

Milí čtenáři,
staňte se dopisovateli úspěšného časopisu.
Vaše příspěvky rádi uveřejníme!

Učení z domova

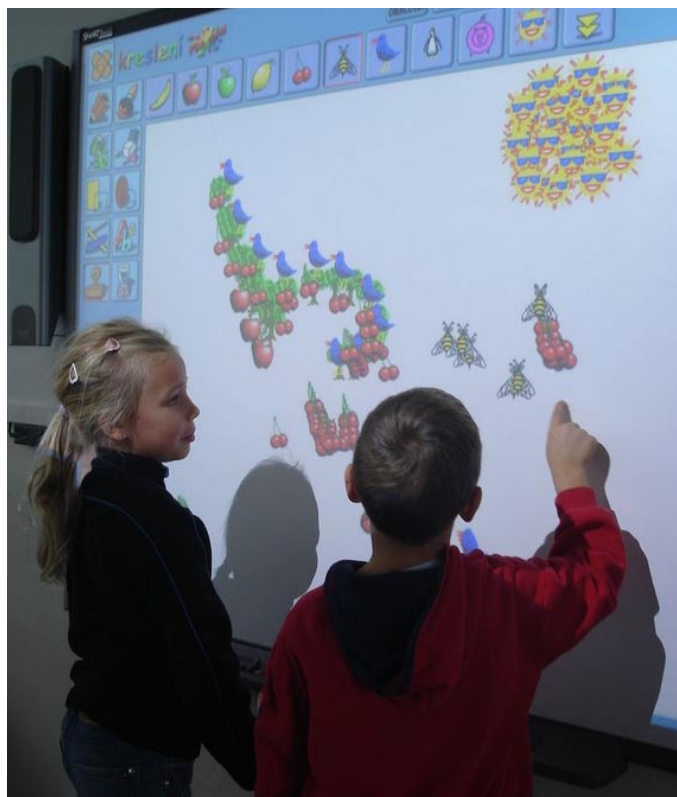
1. září jsem předstoupila před dvacet tři párů zvědavých očí. „Co nás ve škole čeká? Jaká bude paní učitelka?“ To jsou otázky, na které po pár dnech ve školních lavicích najdou odpověď. Ale jeden pár holčičích očí chyběl. Věděla jsem už před prázdninami, že je hned tak neuvidím. Nemoc, jež změnila život každému, znemožnila nástup prvňáčky do školy. Prochází totiž náročnou léčbou, tak náročnou, že nemůže sedět ve školní lavici.

V dnešní době ale přece musí existovat nějaké řešení? Za podpory vedení školy se opravdu našlo. Prostřednictvím webcamery a internetu se se Sárou spojm a můžeme se potkávat každý den. Ráno zapnu počítač a spolu s dětmi ve třídě čekáme, až se jejich spolužačka připojí. Nad lavicemi u stropu je zavěšena webcamera, která snímá velkou část třídy – Sára tak na mě a na spolužáky krásně vidí. Pozdravíme se, zamáváme si a vyučování může začít.

Vyučování je stejné jako v každé jiné třídě, jediný rozdíl je, že se mi vzadu ve třídě hlásí na monitoru Sára a odpovídá na moje otázky. Počítáme, čteme, píšeme. Často střídám činnosti, aby to děti ve třídě a Sárú doma bavilo. Výuka je pro mě náročnější, neboť musím mluvit hodně hlasitě, aby mi bylo přes webkameru dobře rozumět. Ale stojí to za to.

Všichni doufáme, že s námi bude Sára po náročné léčbě brzy sedět ve třídě. A jednou jako velká holka si třeba vzpomene, jaké to bylo, když se v první třídě učila doma.

Autor: Renata Venhodová, třídní učitelka

Hrátky s počítačem a grafomotorická cvičení s pastely

Koncem října dorazili na Benešku budoucí předškoláci se svým doprovodem. Zde se v rámci již dlouholetého projektu „Spolupráce s MŠ“ mohli seznámit s některými aktivitami, které na ně v příštím roce čekají.

Po příchodu se děti rozdělily do dvou skupin. Ty, co zůstaly v učebně pro výtvarnou výchovu, se velice rychle zapojily do předem pro ně připravené práce. Z hromádky na lavici rychle mizela jak jablíčka, ty děti vymalovaly podzimními barvami, tak také bodlinky, které přilepovaly na papírové tělo ježka. Druhá část dětí odešla se svými staršími kamarády do počítačové učebny. Po krátkém seznámení s počítačem a interaktivní tabulí se bez ostychu pustily do úkolů. Ty po nich vyžadovali starší žáci, kteří jim byli po celou dobu nápomocní. V obou činnostech si malí předškoláci vedli skutečně výtečně, jen jim nešlo na rozum, proč si měli ve své mysli poopravit to, že ježci opravdu jablíčka nejedí. A jak čas plynul, nezbylo, než si rozebrat své ježčky, rozloučit se s kamarády a přesunout se opět do školky.

Pro 98 žáků MŠ připravili program Lenka Králová, Lenka Stejskalová a David Kuthan. Pomáhali žáci IV. C.

Autor textu i fotografií David Kuthan

Tahle práce se od té ve škole úplně liší.

Foto: Eva Pokorná

Navštívili jsme pana místostarostu

Nedávno se pan učitel Milan Zeibert stal místostarostou. A protože jsme si v hodinách výchovy k občanství povídali o volbách a práci zastupitelstva, šli jsme se po domluvě podívat, jak to chodí v praxi.

Každé čtyři roky se konají komunální volby. Volit může přijít každý občan starší osmnácti let. U nás v Třebíči se vždy volí 27 lidí do zastupitelstva. Těchto 27 členů se mezi sebou domluví a hlasováním rozhodnou, který z nich bude starostou.

Starosta je ve své funkci po dobu čtyř let. Když ho za čtyři roky znovu nevolí, jde vykonávat práci, kterou dělal před tím, než se stal starostou. Starosta má pod sebou čtyři místostarosty. Ti jsou tam také po dobu čtyř let.

Rada města má devět lidí. Schází se každých čtrnáct dní a řeší věci, které jsou potřeba. Její pravomoci jsou omezené.

Zastupitelstvo: Přibližně jedenkrát za šest týdnů se sejde všech 27 členů a řeší věci, které nemůže rozhodnout rada. O věcech rozhoduje formou hlasování. Rozhodují třeba o financích města. Určují, kolik peněz se kam investuje. Mají to rozpočteno přibližně na jeden rok dopředu.

Každý zastupitel je v jedné volební straně (ODS, TOP 09, Věci veřejné, ČSSD, KSČM atd.) či sdružení (Heřman zpátky na radnici, Břehy, Pro Třebíč, Třebíč - můj domov)

Na všetečné otázky žáků 9. B odpovídá Milan Zeibert:

Kde jste byl více spokojen? Ve škole nebo na úřadě?

Momentálně jsem více spokojen na úřadě. A to proto, že jsem ve škole učil mnoho let a už to bylo pořád stejné. Tahle práce se od té ve škole úplně liší.

Kde máte vyšší plat?

Na radnici je o dost větší plat, je to víc než jednou tolik jako plat učitelský.

Co vlastně celý den řešíte?

Já osobně mám na starosti část komunálního odboru, to je městskou zeleň, hlavně parky, mobiliář, to znamená lavičky, dětská hřiště a veřejné osvětlení, dál životní prostředí, kulturu a volnočasové aktivity.

Sedíte celý den v kanceláři?

Naštěstí ne. Ono je to jako ve škole, každou hodinu učíte jiný předmět a učíte různé třídy, takže učíte každou vyučovací hodinu něco jiného. A tady je to skoro stejné. Ty úkoly se střídají a já se stěhuju za nimi. Každý den si píšu seznam, co mám udělat, a co je hotové, to

odškrtnám.

Kdo má více práce? Starosta nebo místostarosta?

Starosta toho má ze všech nejvíc. Jeho denní rozvrh je rozepsaný po půlhodinách, protože každý jde se svým problémem přímo za ním.

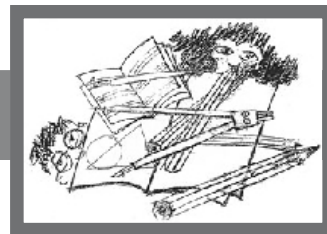
Co dělají starostové a místostarostové?

Každý má určené své úkoly, ty svoje jsem říkal. Společně se pak scházejí na poradách, kde řeší věci, které se týkají všech. Během dne nebo po práci taky obcházejí nejrůznější veřejné akce, na které dostávají pozvánky. Někdy je jich i víc ve stejný den a stejnou hodinu. Proto se na nějaké akce omlouváme, nedá se stihnout všechno a taky chci být doma s manželkou a dětmi.

Bude na náměstí stát kašna?

To bude ještě nějakou dobu trvat, protože náměstí se bude v budoucnu měnit celé. To se musí pořádně promyslet, to není jen tak překopat celé náměstí. Takže dnes se ještě přesně neví, jak bude vypadat, ale kašna nebo něco podobného tam bude určitě. Kdo jste se s rodiči byli podívat někde po Evropě nebo v jiných českých a moravských městech, víte, že kašny, fontány, vodotrysky stojí skoro všude. Bude to stát peníze, ale zvlášť v létě to náměstí pomůže.

Autor: Kateřina Sylvestrová, IX. B

Rozumíte penězům?

Ne? My se to ale učíme. Zodpovědně jednat a rozhodovat se v otázkách peněz je velmi důležité. Hospodařit s nimi by měl umět každý z nás, aby se v budoucnu dokázal vyvarovat mnohých problémů.

Ve dnech 20. a 21. prosince 2010 se žáci 9. tříd zúčastnili projektu Finanční gramotnost, který je má připravit na budoucí život, tedy co se peněz týče. Celý projekt bude probíhat v modelových rodinách, které po všechny tři části projektu zůstávají a nemění se.

Pondělí 20. prosince

První vyučovací hodinu jsme se sešli v Divadélku pod schody, kde jsme si první část projektu (absolvovali jsme ji již v minulém školním roce) mírně oživilí a znovu jsme se rozdělili na skupiny podle toho, jakého učitele jsme měli naposledy.

Ve třídě jsme si rozdali práce, které jsme vytvářeli minulý školní rok – sháněli jsme peníze na dovolenou a tvořili rozpočet. Tentokrát se však projekt týkal nákupu auta. Bližší jsme se seznámili s možným nebezpečím jeho koupě, s různými formami koupě nebo třeba i povinným ručením či havarijním pojištěním. Poté jsme měli možnost se jít podívat na počítače, vybrat si ideální auto a potom vypočítat, jak bychom na něj získali peníze. Jakmile jsme si auto jako rodina „koupili“, seznamovali jsme s koupí i ostatní rodiny. Potom jsme si přečetli příběhy jiných rodin, abychom si názorně ukázali, jak se při koupi chovat a jak ne.

Úterý 21. prosince

Druhý a poslední den projektu jsme se sešli už rovnou ve třídách učitelů, ke kterým jsme byli přiřazeni. Přepočítávali jsme si rozpočet a doplňovali jsme ho o nové položky, potom jsme diskutovali, jak bychom mohli ušetřit. Následovalo rozdělení do nových skupin, v nichž jsme společně vypracovávali „úsporné“ projekty. Jedna skupina měla úsporné žárovky, druhá solární kolektory, třetí druhy vytápění a čtvrtá dostala téma lednice. Tyto projekty jsme opět prezentovali, ale tentokrát už zase v divadélku, kde jsme provedli i celkové shrnutí. Pouze teoreticky jsme zařizovali pokoj ke studiu. Na závěr jsme byli důrazně varováni před „výhodnými půjčkami“.

Projekt se mi zdál velice povedený a poučný. Budu se velice těšit na třetí, poslední část.

Autor: Michaela Cahová, IX. C

Věřte – Nevěřte. Ověřte!

Toto byl název akce, kterou uspořádala Střední průmyslová škola v Třebíči a naše třída se jí zúčastnila. Účelem bylo seznámit nás s věcmi, které středoškolaři studují.

Všechny pokusy a názorné ukázky se prováděly v jedné velké místnosti, kde bylo asi dvacet stánků, u kterých stáli studenti. Rozdělili jsme se do dvojic a vyrazili od jednoho volného místa k druhému. Využili jsme kladkostroj v praxi, „zničili“ jsme televizi pomocí magnetu, zjistili jsme, že i citron má elektrický náboj a zkoumali jsme 3D obrázky. Nejzajímavější pro mě bylo stanoviště, kde jsme do různých směsí nořili indikační papírky a ony měnily barvu. Také již zmínované citrony nebyly špatné, ale rozhodně nejtípnější stanoviště byla u kluků, kteří vysvětlovali schopnost mozku převrátit obraz zrcadlově, protože jeden z nich nám neustále zakrýval obrázek a ten druhý na něho nadával. Bylo velmi zajímavé je poslouchat, navíc měli plnou pusku svačinky, kterou si po celém dopoledni dopřáli.

No a ke druhému místu jsme nemuseli chodit daleko. Hned vedle stáli opět dva kluci a snažili se nám vysvětlit a ukázat Pascalův zákon. Možná si říkáte, co je na tom vtipného, ale když jsem vyslovila pojem Pascalův ježek snad všichni studenti v blízkém okolí na mě valili oči a jeden z nich povídal: „Cože?! Co to je? Hele ona vynalezla něco nového, protože tohle jsem v životě neslyšel!“ Druhý na to: „Jo, máš pravdu, asi se budu muset dovdělat.“ Takže jsme se všichni zasmáli a já, žákyně základní školy, které náhodou uvízl v paměti tento pojem, jsem učinila středoškolačky o něco moudřejšími.

Když dorazila další škola, přesunuli jsme se do místností, kde nám rozdali hlasovací zařízení, kterým říkala „vajíčka“, a vysvětlili nám princip soutěže. Hlavní cena za nejvyšší počet bodů byl batoh a v pořadí další dva si domů odnášeli kružítko. Ani ostatní nešli s prázdnou – kdo to stihl, vyrobil si periskop. To je zařízení, které se používá například na pirátských lodích, když se posádka chce podívat ven a nesmí je přitom nikdo vidět. Když jste zvládli za čtyři minuty správně slepit svůj periskop podle předlohy, mohli jste si ho nechat. Celá akce se nám všem moc líbila.

Autor: Kathrin Decknerová, VIII. B

Cestovali jsme po Anglii

25. a 26. října se žáci 7. tříd mohli vžít do života v Anglii. Projektové dny byly dva a každý den jsme si mohli vyzkoušet dvě ze čtyř dílniček. Cestovalo se po Anglii, vydlabávaly se halloweenské dýně, připravovala se anglická snídaně a ke zhlédnutí se naskytla pohádka The Lion King.

V první dílničce se tedy cestovalo po Anglii. Jakým způsobem? Doplňovali jsme určená místa do mapy Anglie a vytvářeli svou vlastní mapu. V druhé dílničce nám paní učitelka Dobšínská vyprávěla o anglickém svátku Halloween a pak jsme vydlabávali dýně. Třetí dílnička už nebyla o vytváření, ale dívali jsme se na anglický film The Lion King. Přitom jsme doplňovali do papíru text úvodní písně, kterou jsme si následovně zazpívali. A ve čtvrté dílničce? Tam jsme se dosyta najedli, připravili jsme si totiž pravou anglickou snídani, která byla opravdu výborná.

Na závěr jsme se sešli v divadélku, zhodnotili projekt a vyplnili malý dotazník o našich vědomostech. Projekt byl velice zábavný a užili jsme si spoustu legrace.

Autor: Michaela Doležalová, VII. C

Ve zdraví i v nemoci

Tematické zaměření letošního ročníku dějepisné olympiády zní: „Ve zdraví i v nemoci“ (Od šamana po penicilin).

Školního kola se zúčastnilo 36 soutěžících a na nejvyšších příčkách se umístili a do okresního kola postupují: Kateřina Kršková 83 bodů, Tomáš Bartejs 82, Jakub Partl 61, Michaela Cahová 60, všichni IX. C.

Autor: Pavel Mikoláš

KUPUJTE GAG-BEN!

Co si nepřčtete na stránkách
GAG-BENU,

to si jinde nepřčtete!

Chcete vědět víc?

Sledujte naše stránky!

V každém čísle objevíte to,
co hledáte!

GAG-BEN je tu pro vás!

3x VÍDEŇ

S největší pravděpodobností budu jezdit v autě značky Trabant

Ve Vídni už jsem několikrát byla a letos jsem se rozhodla jet potřetí. S paní učitelkou Fišerovou naše třída absolvovala už dva poznávací zájezdy, takže jsme přesně věděli, co očekávat. Musím se vám přiznat hned na začátku - jela jsem hlavně kvůli vánočním trhům.

Vyjížděli jsme jako obvykle o půl osmé ráno. Cesta byla, i když se to na první pohled nezdálo, celkem zábavná, protože jsem měla super spolucestující. Naše zábava spočívala především v kreslení, podle kterého jsme pak věštili naši budoucnost. Mně vyšlo, že budu mít auto jako ze starých pohádek, budu sledovat své oblíbené pořady ve starodávné televizi s anténou, která už snad ani neexistuje, a dárečky na Vánoce budeme skládat pod stromček, který bude mít na každé větvičce svíčku, takže nejspíš podpálíme celý dům. Samozřejmě kamarádka si bude jezdit ve sportáku, nejspíše značky Ferrari, svůj domeček bude mít vybavený nejnovější značkou LCD televize a všelijakou havěť ze zahrádky jí budou vyzobávat ptáčky.

Naše putování po Vídni vám ani nebudu popisovat, myslím, že většina z vás ho zná stejně dobře jako já. Za zmínku stojí pouze náš nejnovější vynález zahřívání, který jsme vymyslely, jak jinak, s kamarádkou. Celý proces spočíval v tlačení se k sobě. Já jsem tahala svoji ruku nahoru, pokoušela jsem se tak zvednout kamarádku a ona tlačila proti mně. Tak jsme docílily nejen užitečného zpevnění svalů, ale i prokrvení a následného zahřátí našich těl. Jednoduše řečeno, chodily jsme jako postižené a každý nás sledoval pobaveným pohledem.

Když jsme konečně po chladném dni všichni dorazili na trh, naše první cesta vedla ke stánku s pečenými bramborami. A po posilnění mohlo začít nakupování. Celé natěšené jsme vyrazily ke stánkům, ale zanedlouho přišlo zklamání. Líbilo se mi mnoho věcí, ale tak vysoké ceny už jsem dlouho neviděla. Naše nepřítomné kamarádky měly větší štěstí, protože hned u prvního stánku jsme každé něco vybraly a jak se druhý den ukázalo, povedlo se nám udělat jim radost. Naše zoufalá touha něco si koupit nakonec skončila tak, že jsme opět zaběhly ke stánku s jídlem, tentokrát s trdelníky a znovu se občerstvily. Z trhu jsme odcházely s prázdnou, ale příští rok si to snad vynahradíme.

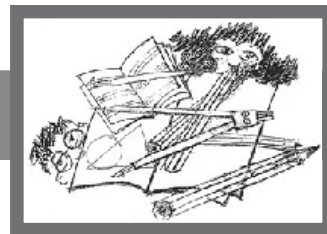

Kathrin - musí to být...

Foto: Kathrin Decknerová

Cestou domů jsem se také nenudila, protože jsem objevila svoji stříkací flašku, našťastí naplněnou pouze čistou vodou. Vše začalo tím, že mi spolužačka postříkala celé sklo a já jsem jí to oplatila - měli jste vidět její výraz, když jí na obličej vystříkla snad polovina mého pití. Samozřejmě ona si to nenechala líbit a chtěla mě vidět stejně zmáčenou, ale protože jsem tušila, že bych dopadla mnohem hůř, raději jsem pomstu provedla sama. No a jelikož jsme nechtěly být jediné, kdo se baví tímto způsobem, příjemnou sprškou jsme překvapily i spolužáka. A nejenom toho, trochu jsem neodhadla sílu a osvěžení zažili i někteří cestující za ním. Nakonec jsme ve zdraví, i když je to skoro neuvěřitelné, všichni dojeli domů.

Autor: Kathrin Decknerová, VIII. B

Stálo to za to

Dne 6. 12. 2010 se někteří žáci 2. stupně zúčastnili zájezdu do Vídně. Každý jel v jiném termínu. Vídeň je hlavní město Rakouska. V Rakousku se platí eury, museli jsme si tedy české koruny vyměnit za eura. V celém Rakousku se domluvíte německy, anglicky a trochu česky.

Ráno v 7:25 jsme museli být před školou a 7:30 jsme odjížděli. Celková doba cesty je 3 hodiny, (2 hodiny k hranicím Česka, 1 hodinu cesta od hranic do Vídně). Ve Znojmě byla první zastávka asi 10 minut, pak jsme pokračovali v cestě a za hodinu jsme byli ve Vídni.

Nejdřív jsme se byli podívat na dům, jehož zakladatelem je Hundertwasser a dům byl po něm pojmenován (Hundertwasserhaus). Dům měl různé velikosti oken, odlišné barvy a podlaha nebyla rovná, ale vlnitá. Pak jsme jeli na zámek Schönbrunn na výstavu kočárů a na malý trh. Poté jsme nasedli do autobusu (tam jsme se naobědvali) a jeli jsme do města, kde jsme se procházeli. Potom jsme zamířili na hlavní trh před radnicí. Po hodině jsme toho měli dost a museli jsme vydržet ještě hodinu, ale nevadilo to, protože už za chvíli jsme odjížděli domů.

Za hranicemi jsme na kraji Znojma museli zastavit, protože byla závada na autobusu. Jel pro nás náhradní autobus. Domů jsme přijeli v 11 hodin. Byla sice zima, ale stálo to za to.

Autor: Nikola Švecová, VI. A

Za vídeňskými památkami

Dne 6. 12. 2010 jeli někteří žáci ze 6. A (mezi nimi jsem byla i já), ze 6. B, celá 6. C a dvě žákyňe ze 7. A do předvánoční Vídně. Sraz před školou byl v 7:30 hodin, vyjeli jsme asi v 8 hodin. Jeli jsme dlouho, až jsme konečně dojeli do Vídně. Jako první jsme uviděli budovy OSN, roční nájem pro všechny budovy je symbolické jedno Euro.

Z památek jsme jako první navštívili Hundertwasserhaus. To je takový hodně zajímavý dům, jehož autorem je architekt Hundertwasser, (každý byt má jinou barvu, okna jsou různě velká atd.). Až jsme si tento dům prohlédli, nasedli jsme do autobusu a jeli se podívat na zámek Schönbrunn. Tento zámek si nechala postavit rakouská a česká císařovna Marie Terezie, bohužel jsme se nedostali dovnitř.

Naproti zámku je kamenný altán, ke kterému jsme bohužel s kamarádkami nestihly dojít. Pod kopcem, na němž altán stojí, byla zamrzlá kašna.

Jako další jsme navštívili muzeum kočárů, abychom poznali tento krásný dopravní prostředek. Nesmělo se tam však fotit, což mě dost mrzelo, protože všechny kočáry by stály za vyfocení. Nejvíce se mi líbil pohřební kočár.

U zámku byl také menší trh, moc peněz jsem neutratila (šetřila jsem si je na trh u radnice, ten byl mnohem větší). Když jsme nakoupili, nasedli jsme a jeli se podívat na katedrálu sv. Štěpána, byla nádherná, nejvíce se mi líbila její střecha. Poté, co jsme se na katedrálu podívali, jeli jsme na trh u radnice, ta večer nádherně svítila. Dostali jsme rozchod na dvě hodiny, ale už po hodině mě bolely a mrzly nohy.

Konečně jsme nasedli do autobusu a jeli domů. Když jsme přejeli hranice a byli asi u Znojma, porouchal se nám autobus. Rodiče na nás měli čekat v devět hodin před školou. Všichni to volali domů. Na benzínce jsme si s kamarádkami sedly, čekaly a povídaly si. Konečně očekávaný autobus přijel a všichni do něj nastoupili. Pak už cesta probíhala bez nehody, zanedlouho jsme byli u Třebíče a asi o půl jedenácté jsme volali rodičům, aby pro nás přišli nebo přijeli. Já odcházela poslední. Když jsem si lehla do postele, hned jsem usnula, což se mi nestává často.

Následující den nebyli mnozí z našich spolužáků, kteří jeli do Vídně, ve škole. (Určitě doma spali!)

Autor: Terezie Plucarová, VI. A

Vídeň - kuželka

Foto: Kathrin Decknerová

Čerta se už nebojíme!

Dne 2. 11. 2010 proběhl projekt 8. A s mateřskou školou. Ráno se všichni žáci shromáždili ve třídě 8. A, kde nachystali všechny potřebné věci, aby celé dopoledne proběhlo bez problémů. Při netrpělivém čekání na malé děti, které měly dorazit na mikulášskou nadílku do naší školy, jsme se dozvěděli, co máme dělat a jak se chovat.

Po otevření venkovních dveří jsme viděli radostné, smutné, ale i uplakané obličeje malých dětí. Po převlečení do oblečení „na doma“ jsme děti zavedli do počítačové učebny, kde už na ně čekala svačina. Po jídle se starší děti s malými odebraly k počítačům, kde měly nachystaný program, malování pro nejmenší, každý jejich obrázek byl uložen a poté jsme z nich udělali kalendář. Děti byly velmi šikovné, práce s počítačem jim šla překvapivě dobře. Když dokončily svá díla, odebraly se do divadélka, kde byly nachystány židle na „židličkovanou“. Po dohrání hry si šolkáčci se svými učitelkami zazpívali vánoční písničky, aby se naladili na mikulášskou atmosféru. Mezitím se tři jejich velcí kamarádi převlékli do masek.

Za chvíli děti uslyšely zvonek, přestaly povídat, sedly si a netrpělivě čekaly, co se bude dít dál. Když se ve dveřích objevil Mikuláš, čert a anděl, zjistili jsme, že se většina dětí bojí čertů...po chvíli se malé děti uklidnily, šly si pro mikulášskou nadílku a dokonce se s čertem chtěly i vyfotit. Všechny nakonec odcházely se spokojeným úsměvem na tváři. Dětem jsme slíbili, že se s nimi setkáme zase na jaře.

*Autor: Michaela Šubertová,
Kateřina Meluzinová, VIII. A*

Vánoční řetěz

Foto: Miroslav Ondrák

Vánoční dílničky neměly chybu

Jako každý rok i tento rok se 9. prosince uskutečnily vánoční dílničky. Děti si mohly vytvořit vánočního anděla, zápich na fólii, vánoční řetěz, sněhuláka na kuličku, vánoční mls a origami. Nově se objevil malý bufet u vánočního mlsu, kde si všichni mohli zakoupit čaj, kávu a punč za deset korun.

Práce s dětmi je opravdu zábavná, proto každým rokem i já pomáhám na dílničkách u vánočního mlsu. Děti si zde mohou vytvořit pudinkový pohár s piškotem, šlehačkou a kakaem. Děti si pak sednou, zbaští pohár a vydají se dál. Je hezké vidět veselé oči dětí a cítit ve vzduchu krásnou vánoční atmosféru. To proto tak ráda pracuji s dětmi, obzvlášť o vánočních dílničkách.

V letošním roce se objevilo opravdu hodně dětí, což určitě potěší, a já doufám, že se tak úžasně vydaří i další dílničky, protože tyto neměly chybu.

Autor: Michaela Doležalová, VII. C

Pekli jsme zvláštní cukroví s názvem „Rošťáci“

Na tento den jsem se celý týden těšila, na německý projekt s paní Giselou Jüng.

Rozdělili jsme se do skupin, první skupina zůstala s paní učitelkou Zahrádkovou a druhá šla s paní Jüng a paní učitelkou Fišerovou do kuchyňky vařit. Na začátek jsme se představili a povídali jsme si. Potom nám paní Jüng německy řekla, cože to budeme vařit nebo péci. Překvapilo mě, že i když jsem neporozuměla celému textu, věděla jsem, o čem zhruba mluvím.

A cože jsme to pekli? Zvláštní cukroví s názvem „Rošťáci“ a jakési hromádky z ovesných vloček. Největší problém jsme měli s kuchyňskou váhou, která už byla poněkud starší, a nikdo s ní samozřejmě neuměl zacházet. No, ale tento problém jsme nakonec zvládli. Jak jsme Rošťáky připravovali? Nejříve jsme vyváleli těsto, vykrájeli kolečka a vložili na plechu do trouby, avšak moc dobře jsme je neuhlídali a „malinko“ se nám spálili. To však nevedilo a my už jsme to jen dochtutí tím, že jsme je namazali výbornou šípkovou marmeládou z Německa, kterou nám paní Jüng dovezla. Ani hromádky nedopadly úplně podle našich představ, těsto se nám v troubě úplně rozteklo, takže jsme neměli hromádky, ale placičky. I přes tyto malé problémy bylo cukroví výborné.

Druhá část programu byla u paní učitelky Zahrádkové, kde jsme si zábavnou formou hráli s tématem „zvířata“. Povídali jsme si o nich a plnili úkoly.

O půl jedné byl čas se sejít ve třídě a zazpívat si vánoční písničku „Kling, Glöckchen, klingelingeling“. Pak jsme pomocí prstů zhodnotili projekt a na závěr nám paní Jüng řekla pár slov.

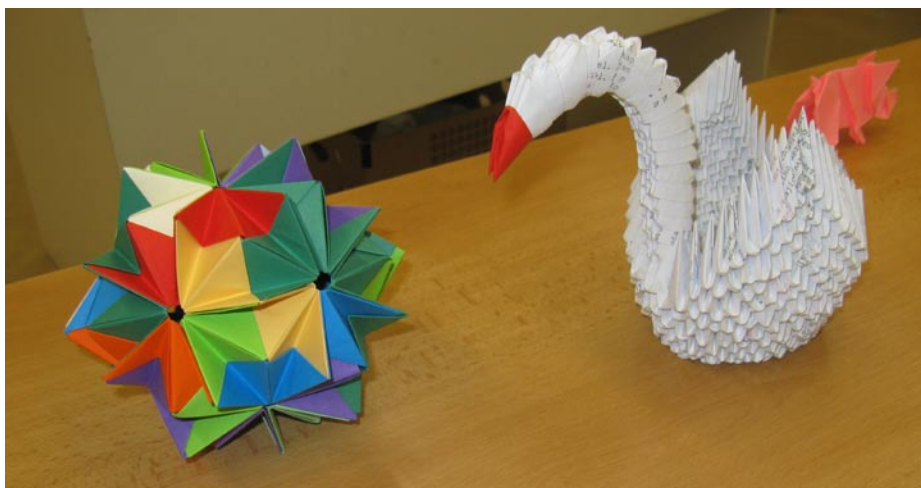
Tento projekt byl opravdu nádherný, paní Jüng mě přímo okouzila, je to moc příjemná paní a kdybych měla možnost, určitě bych si tento projekt zopakovala ještě jednou.

Autor: Michaela Doležalová, VII. C

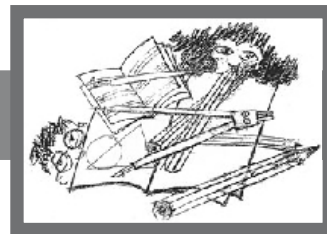
Vánoční cukroví

Foto: E.P.

Origami

Foto: Miroslav Ondrák

Vánoční tradice

Dejte malým dětem namalovat Ježíška... určité velké množství z nich namaluje starého tlustého dědulku s černým páskem ovázaným přes jeho velké červené kabát, s přivětivými očima a rudými licemi... ano, tohle není ten český Ježíšek, ale nyní už ne jen americký, ale celosvětově proslulý Santa Claus.

Santu Clause určitě nejvíce proslavila známá a každoročně v televizi přehrávaná reklama na Coca Colu, kde jmenovaný stařík dohlíží na to, jak Vánoce probíhají... ale vše ještě více zpopularizují adventní kalendáře, plyšáci, čokolády, figurky a nespočet dalších věcí s vyobrazeným americkým „tlustíčkem“. Abych pravdu řekla, nevzpomínám si kromě „Ladovy“ igelitové tašky na nic typicky český vánočního...

Avšak nemění se jenom symbol Vánoc, ale také umírají staré tradice. Už jenom třeba společné zdobení stromčku, rozkrajování jablka nebo štedrovečerní večeře – v oblíbenosti kráta místo kapra.

Pokud nechcete, aby třeba už vaše děti nebo vnoučata nevěděla, kdo to ten Ježíšek je, nebo proč se o Vánocích pouštěly lodičky - skořápky od vlašských ořechů, lilo se olivo a další zvyky odhalující budoucnost, pokračujte ve starých dobrych tradicích.

U nás ve škole se na vánoční tradice nezapomíná. Naši čtenáři si je připomínají se svými učiteli v některých hodinách či při vánočních besídkách

Autor: Michaela Cahová, IX. C

Nejoblíbenější učitelka pro rok 2010 Ivana Janíková s žezlem a jablkem

Foto: E. Pokorná

Vyhlášení učitele roku

Tradičně, jako každý rok, byla školním senátem naší školy pořádána anketa o nejoblíbenějšího učitele a učitelku roku. Celá akce probíhala nakonec velice narychlo, neboť původně vše bylo připraveno na vyhlášení při vánočním představení v divadle v Jihlavě... Bohužel, kvůli zlomení nohy představitele hlavní role se celé divadlo zrušilo. Poslední den před vánočními prázdninami se celý druhý stupeň sešel v tělocvičně školy a za hudebního doprovodu

našich žáků se vyhlásila nejen zmiňovaná anketa, ale i výsledky soutěže našeho časopisu GAG-BEN. Ceny - tričko a propisku si odnesli Andrea Pospíšilová a Nikola Kratochvílová ze 7. C a Ondra Pendl z 3. C.

Všichni naši učitelé a učitelky získali hlasy, dokonce i náš pan ředitel!

V kategorii žen tuto anketu vyhrála paní učitelka Ivana Janíková a v kategorii mužů pan učitel Vít Kafoněk.

Gratuluji nejen já, ale i celý školní senát a naše redakce.

Autor: Michaela Cahová, IX. C

Vánoční dekorace v VI. A

Foto: Eva Pokorná

Nejoblíbenější učitel Vít Kafoněk

Foto: E. P.

Jeho původ je ve Skotsku!

West highland white teriér! Jeho jméno mnohé napovídá. Je to teriér, plemeno norníků. Bílý! Pochází z West Highlandu, z britské Západní vrchoviny. Náš milý přítel má tedy domov ve Skotsku, v drsné krajině, kde boty musí mít tlustou podrážku a psi odvahu!

K Vánocům jsme si mohli vybrat mezi herní konzolí Wii a štěňátkem. Konzole prohrála, a tak nám tatka 11. prosince z Jičína přivezl pejska. Takové malé psí miminko. Tehdy byl velmi vystrašený, ale teď mu jsou už dva měsíce a nevypadá, že by mu něco chybělo.

Jmenuje se Blek. Tak pro bílého psa je to „origoš“ ne?!

Blek je ze sedmi sourozenců nejmladší. Dnes už zdatně dohání svého brášku Matýska, kterého si pořídila teta. Na jeho velikost, a to je hodně malý, poměrně hodně žere. Sežere všechno, na co přijde, a to doslova!

Jeho nejoblíbenější hračka je plyšový orel, kterému za ten týden, co ho máme doma, stihl ukousat křídlo. Nikdy neodolá houpajícím se hračkám a nohavicím.

Je zatím hodně maličký a je s ním hodně práce, ale doufáme, že z něj vychováme velkého a dospělého psa a vůbec nelitujeme, že jsme si Bleka vybrali!

Autor: Terezie Mutlová, VII..C

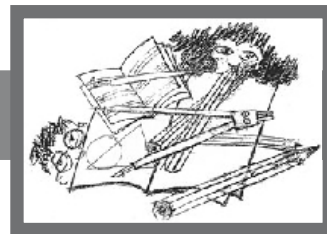
Bleku, tam není pelíšek.

Foto: Tereza Mutlová

Neboj se!

Foto: Tereza Mutlová

Můj králíček

Mám sestřenici Anetku a ta má králíka. Myslím si, že by vás něco a králíci mohlo zajímat, a proto jsem s ní udělala rozhovor.

Jak se tvůj mazlíček jmenuje?

Sněhurka.

Jak je stará?

Jeden rok.

Jak vypadá?

Je bílá a vypapaná.

Čím se živí?

Různými semínky, mrkví, jablky a senem.

Kolika let se králíci dožívají?

6 až 10 let.

Kolik králíci stojí?

Přibližně 200 - 500 Kč.

Co nemá ráda?

Když ji chceme přemístit z její klece nebo když je puštěná, tak se ji nechce zpátky.

Autor: Barbora Havlenová, VI. C

Sněhurce se chtělo spinkat

Foto: Aneta Havlenová

To si zvířátka pochutnají.

Foto: Dana Fraňková

Naše pomoc třebíčskému útulku

Když se členové Žákovského senátu při ZŠ Benešova dozvěděli o vánoční sbírce krmiva pro psí útulek, kterou vyhlásila Liga na ochranu zvířat v Třebíči, rozhodli se přidat k vyhlášené iniciativě. Ve škole uspořádali sbírku na pomoc zvířátkům. Vybrané potraviny – těstoviny, rýži, granule, konzervy pro psy a kočky i piškoty a další pamlsky odnesli do Městské knihovny na ulici Modřínová, kde se příspěvky pro útulek shromažďovaly a kam si pro ně přijdou pracovníci Ligy.

Děti i dospělí, kteří do sbírky přispěli, mají určitě dobrý pocit z toho, že se i jejich zásluhou budou mít letos o Vánocích pejskové a kočičky v útulku lépe.

Senátoři z Benešky

Atleti na Benešce pilně trénují

Atletický trénink bývá většinou třikrát týdně. Je to v úterý, ve čtvrtek a v pátek. V pátek bývá trénink jen přes zimu a to trénujeme zde ve škole. Atleti na delší tratě trénují místo pátku v neděli a celou zimu běhají na stadionu, ne ve škole. Když je léto, tak je trénink místo pátku v pondělí a to trénujeme na stadioně. Přes léto není v pátek z toho důvodu, protože je atletická sezona a závody jsou většinou o víkend. Člověk by měl alespoň jeden den před závody odpočívat.

Jak probíhá trénink?

Nejprve by se měl člověk rozklusat. Nejméně dvě kolečka kolem stadionu. To proto, aby se zahřál a pomalu se rozhybal. Po rozklusání je třeba se vždy rozcvičit. Měl by si protáhnout celé tělo. Protahování začíná od hlavy, kroužení hlavou apod. Poté následují ruce, trup, záda a nakonec nohy. Ty je potřeba protáhnout důkladně. Pokud to neuděláte, mohl by se vám při rychlejší běhu stát úraz, např. natáhnout sval. Takže po důkladném rozcvičení následuje atletická abeceda. Ta se skládá z několika prvků - liftink, skipink, zakopávání, předkopávání a další. Po abecedě následují rovinky. Ty by měly být dlouhé do sta metrů. Můžeme běhat zapínané rovinky, stupňované apod. Poté se někdy běhají nízké nebo polohové starty. Ty by měly naučit mít rychlou reakci, přesně jako při startu na závodech. Po tomto dalším běhání se jdeme zaměřovat na určitou techniku atletické disciplíny. Každý trénink něco jiného. Je to například skok daleký, skok vysoký, vrh koulí nebo hod oštěpem atd. Potom se už jdou dělat třeba odrazy, ty jsou pro atletiku velice důležité. Pak už se běhá jen 150 m nebo 300 m, obvykle je běháme asi třikrát. A nakonec

po celém tréninku je výklus. I když vás někdy bolí celé tělo, je potřeba se vyklusat, aby vás další den příliš nebolely svaly.

Autor: Kateřina Sylvestrová, IX. B

Vánoční laťka

Žáci 3. - 5. tříd

Malá vánoční laťka, tak takový byl název soutěže, jedné z lehkootletických disciplín, která se uskutečnila v polovině Adventu. Soutěžilo se ve dvou kategoriích: 3. - 4. ročník a 5. ročník.

I přes absenci z důvodu onemocnění mnohých šikovných atletů, zájem žáků o tuto soutěž všechny mile překvapil. Zúčastnilo se 34 žáků. Závody byly napínavé, skoky dlouho vyrovnané a jen stěží se dalo tipovat vítěze. Ti co nakonec vyhráli, byli odměněni malým dárkem a diplomem. Jen tak dále a před Veliikonocemi si tuto soutěž zopakujeme.

3.- 4. třídy

Dívky:

1. Barbora Krajčová (4.B) 110cm
2. Viktorie Melkusová (4.B) 100cm
3. Tereza Štepničková (4.C) 90cm

Hoši:

1. Vojtěch Bartošik (4.C) 105cm
- 2.-3. Ondřej Grulich (4.B) 105cm
- 2.-3.. Vojta Bence ost. 105cm

5. třídy

Dívky:

1. Natálie Pražáková (5.B) 110cm
2. Anna Nestrojilová (5.B) 105cm
3. Tereza Karšulínová (5.B) 105cm

Hoši:

1. Dan Zbránek (5.B) 120cm
2. David Svoboda (5.B) 105cm
3. Vojtěch Krška (5.A) 105cm

Předávání cen.

Foto: Pavel Mikoláš

Žáci 6. a 7. tříd

V úterý dne 21. 12. 2010 se žáci 6. a 7. tříd utkali v tradičním předvánočním klání ve skoku vysokém. Soutěž byla velmi dramatická, větší na závodníkovi si skočila svoje osobní rekordy, největším zlepšením na sebe upozornil Denis Eis, žák 6. B, který skončil druhý v soutěži šestáků za favorizovaným Filipem Veškrnou ze 6.C. Soutěž organizovali páni učitelé Pavel Mikoláš, Jan Vaněk, Josef Vomela.

Ceny nejlepším skokanům předával pan místostarosta Milan Zeibert.

Dívky:

6. třída:

1. Petra Jordánová (6.C) 120cm
2. - 3. Nikola Hrušková (6.B) 115 cm
2. - 3. Hana Patočková (6.B) 115 cm

7. třída:

1. Darina Čičáková (7.B) 120cm
2. Michaela Křivánková (7.B) 120 cm
3. Kateřina Horáčková (7.B) 110 cm

Hoši:

6. třída:

1. Filip Veškrna (6.C) 130 cm
2. Denis Eis (6.B) 130 cm
3. Lukáš Nečada (6.B) 115 cm

7. třída:

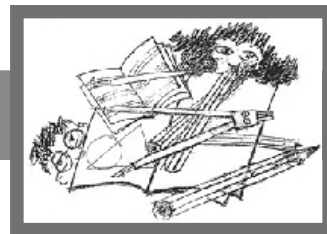
1. Michal Farník (7.B) 145 cm
2. David Zahrádka (7.A) 135 cm
3. Tomáš Vilímek (7.B) 135 cm

Autor: David Kuthan, Jan Vaněk, Pavel Mikoláš

Skok vysoký.

Foto: Daviv Kuthan

Školáčky dobyli pevnost Školáček

Již tradičně v rámci projektu Spolupráce s MŠ proběhly v tělocvičně Benešky ve druhé polovině listopadu sportovně obratnostní aktivity. Pod názvem „Klíček k pevnosti Školáček“ čekalo na budoucí prvňáčky několik různých překážek sestavených z nářadí a náčiní jedné z tělocvičen. Předškoláci tak překonávali za pomoci starších kamarádů, kteří jim byli nápomocni, jednu překážku za druhou. Za zdolání každé překážky získali vždy po jednom klíčku. Ty si jako obvykle směnili za sladkou odměnu, diplom a klíček na krk.

V letošním roce si žáci MŠ poprvé mohli vyzkoušet i lezení po horolezecké stěně. A šlo jim to překvapivě dobře. Dle závěrečného potlesku soudíme, že zdolávání překážek se všem líbilo. Zároveň byli všichni budoucí žáčci i se svými rodiči pozváni na vánoční dílničky.

Pro žáky ze čtyř okolních MŠ připravili Radka Poulová, Lenka Stejskalová, Jan Vaněk, David Kuthan, pomáhali žáci IV. C a V. B.

Autor: David Kuthan

Nová disciplína.

Foto: David Kuthan

Drž se!

Foto: David Kuthan

Turnaj mistrů

V termínu 21. 1. - 28. 11. se hrál turnaj mistrů v Londýně.

Tento turnaj je pro osm nejlepších tenistů světa, zúčastnili se jej tenisté:

Robin Söderling, Andy Murray, David Ferrer, Novak Djoković, Andy Roddick, Rafael Nadal, Roger Federer a jedním z účastníků byl i náš tenista Tomáš Berdych.

Pro Českou republiku je účast našeho tenisty velký úspěch, protože si český tenista zahrál na Turnaji mistrů po dlouhé době. Tomáš Berdych si účast zajistil svým 6. místem v žebříčku ATP.

Tomáš byl vylosován do skupiny s Djokovićem, Roddickem a Nadalem.

První zápas bohužel prohrál, v druhém výborným výkonem porazil Roddicka. Ve třetím zápase mu výborná hra na Nadala bohužel nestačila, zápas o postup ze skupiny prohrál. Celkovým vítězem turnaje se stal Roger Federer, který ve finálovém zápase porazil Rafaela Nadala.

Autor: Karolína Křečková, VI. B

Opatrně!

Foto: David Kuthan

Flightgear

Je to civilní letecký simulátor, kde je možné téměř vše. Snad jen vylézt z letadla nejde. Výhoda je, že je možné létat v Multiplayeru – to znamená, létat i s ostatními hráči ze všech koutů světa. Například, když se domluvíte s nějakými kamarády, že si spolu zalétáte, je to možné. Stačí si nastavit v nastavení před spuštěním Multiplayeru.

Na internetu je možno stáhnout různé další modely letadel, objektů (domy, ploty, apod.), letiště, území a to proto, abychom si hru trochu rozšířili. Já osobně mám nejradši Boeing 777-200ER. Ten je ve hře hned, jak si ji stáhnete.

Můžete si také stáhnout řídicí věž. Naleznete ji tam, kde se stahují letadla. Jmenuje se ATC. Když ji má jiný uživatel, může s vámi komunikovat, vy však na něj nemusíte brát ohled. Ale je to příjemné, když se ho anglicky zeptáte, jestli můžete vzlétnout.

Snad největší výhodou je, že tento simulátor je zcela zdarma. Proto je dobrý i pro začátečníky.

Autor: Lukáš Abrahám, VII. C

Flightgear

Foto: www.obrazky.cz

Tančím moc ráda

Tanec se mi líbí už dlouho. Chtěla bych umět tančit opravdu dobře, a proto jsem se přihlásila do Tanečního studia BENE. Tancování je mým velkým koníčkem.

Až budeme takhle tančit...

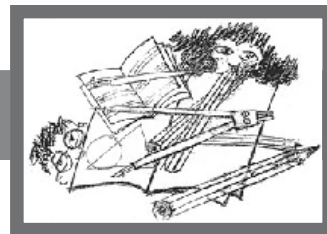
Foto: Miroslav Ondrák

V TS BENE se naučíte zajímavé věci, například, jak správně držet postavu při tanci. Také nás čekají zájezdy do různých měst na soutěže. Minulý rok jsme byli na soutěži v Pelhřimově. (GAG-BEN listopad 2010 „Proč do Pelhřimova?“) Tvrď jsme pracovali a taky jsme si odnesli zasloužené ocenění.

Každý rok předvádějí všechna oddělení našeho tanečního studia, co se během celého roku naučila, na školní akademii. Myslím, že diváci se většinou nejvíce těší právě na taneční krea-ce těch nejstarších.

Kdybyste chodili do Bene, museli byste pravidelně trénovat, abyste byli pružnější, abyste se stále zdokonalovali a zlepšovali si svoji kondici, tak jako se o to snažíme my. Tanec nám přináší velkou radost a uspokojení.

Autor: Nikola Švecová, VI. A

Grüzli aneb uvidíte pasoucí se ovečky

Vánoční prázdniny jsme se rozhodli strávit ve Švýcarsku. Při každé příležitosti jsem si dělala zápisky, nejenom do počítače a do sešitu, ale i na účtenku, to když nebyl po ruce papír. I když jsem se snažila všechny situace popsat co nejlépe, nejlepší je vyzkoušet si to na vlastní kůži.

27.12.2010 pondělí

11:09

Právě vyjíždíme z Prahy a mám za sebou první hrůzostrašný zážitek. Opřela jsem se o bok sedadla a chtěla fotit a v tom z prostředního sedadla vylezl malý pavouček a vydal se na krátkou procházku. Jsem arachnofobik, takže jsem spustila hrozný křik a měla jsem co dělat, abych nevyskočila za jízdy. Nakonec přecik zalezl, ale jestli se znovu objeví, tak se asi zblázním.

14:38

Všichni jsme napapaní, nabunbaní a na německém území. Asi za hodinu a půl budeme v Ludwigsburgu, kde nakoupíme a poté vyrazíme směr Wetzikon-Švýcarsko. A co se mého šestinožného pavoučího kamaráda týče, zatím se neukázal.

28.12.2010 úterý

13:05

Právě jsme se vrátili z vycházky s pejskem a chystáme stůl na oběd. Dopoledne bylo super, nevěřili byste, jak je tu krásně - pohled na zasněžené Alpy nad vámi, křupání sněhu pod nohama... prostě nádhera.

Navečer

Zahříváme se čajem, posilňujeme bábovkou a vzpomínáme na Zürich. Vánoční výzdoba města, kabelky v nejdražším obchodě v ulici LOUIS VUITTON, chumelenice...

29.12.2010 středa

10:19

Jedeme po dálnici a všude kole nás jsou Alpy. Včerejší a dnešní pohled je nesrovnatelný a to jsme teprve na začátku cesty - v plánu je totiž výšlap. Nalevo ode mě je nádherně zasněžená hora, která má vedle sebe útvar, který se podobá obrovské hrázi. Když se kouknete napravo, uvidíte pasoucí se ovečky, další horu v mlze, lanovku... prostě pohádková krajina

30.12.2010 čtvrtek

13:25

Užíváme si pejska jménem Hylia, opět jsme byli na procházce, potkali jsme nádherného rhodeského ridgebacka a celou cestu autem jsme si já a Hylia dávali pusinky. Teď je trochu rozdivočelá, právě svým malým gaučkem

V Alpách.

Čekám na léto.

*Foto:
Kathrin Decknerová-*

narazila do stolku od televize a za neuvěřitelně krátký čas rozcupovala svoji novou hračku.

17:05

Bolí mě celé tělo, ale pohybovat se musím stále, protože jedeme nakupovat do Zürichu. Byli jsme u sestřenky v práci, hráli jsme badminton, stolní tenis a já jsem se pokoušela naučit gymnastický prvek - „hvězdu“. Byla to zábava, hlavně na začátku, kdy na kurtech nikdo nebyl, a tak jsme dovnitř pustili i Hylia s hračkou. Rozběhla se, schovala se za závěs, škulbala s ním, že ho málem strhla a pak rychlostí blesku přiběhla zpátky k nám. Měla radost jako malé dítě.

31.12.2010 pátek

11:07

Takže se opět hlásím, nasnídaná a spokojená. Včera večer jsme hráli karty a povídali si o všem možném. Spát jsem šla asi v jednu ráno, takže jsem trochu unavená, ale do večera mě to určitě přejde - je přeci Silvestr, nemohu jít brzy spát!

16:21

Celí zmrzlí sedíme v autě po procházce okolo jezera. Okolo mě pobíhaly kačenky, kochali jsme se pohledem na vodu a pokoušela jsem se fotit umělecké fotky lavičky na sezení. Poté jsme prošli kolem hradu, který byl moc pěkně nasvícený a nakonec jsme prozkoumali i uličky města Rapperswil.

22:15

Přicházíme k jezeru Pfäffikon a sledujeme tři místní, kteří pouštějí maličkaté lodičky ze skořápek z vlašských ořechů i s rozsvícenou

svíčkou. Na vodě je jich asi dvacet a je to krásné.

1.1.2011 sobota

01:23

Smějeme se u videí, která nám pouštějí domácí. Hlavní náplní jsou moderátoři z přímých přenosů, kteří dostali záchvat smíchu a nemohli přestat. My diváci se samozřejmě pokaždé k smíchu připojíme. Silvestra jsme oslavili u zmiňovaného jezera a i když jsem pila pouze dětské šampaňské bez alkoholu, měla jsem velmi veselou náladu. Všichni společně jsme si vymysleli svůj taneček i s hudebním doprovodem a manžel sestřenky nám ukázal svoji specialitu - vždy když nás chtěl rozesmát, skrčil se a promluvil vysokým hlasem jako žena a ve tváři měl neskutečně směšný výraz. Prostě typicky silvestrovská nálada.

Odpoledne

Balíme se a předáváme si poslední dárečky. Jedním z nich je návštěvní kniha pro naše hostitele, do které jsme každý napsali poděkování. Máme menší problém naskládat všechny věci do auta, protože si toho odvážíme víc než jsme si přivezli - třeba já jsem dostala plnou tašku oblečení, které mi sestřenka podarovala. Je neděle a všichni si užíváme poslední den volna. Musím říct, že to byly nejlepší vánoční prázdniny, jaké jsem kdy zažila a doufám, že rodiče splní svůj slib a do Švýcarska se v březnu znovu podívám. Miluji totiž cestování. Je to takové moje velké hobby.

Autor: Kathrin Decknerová, VIII. B

!!!!!! Soutěž !!!!!

Milí žáci,

redakce časopisu GAG-BEN si Vás dovoluje upozornit na velkou soutěž o hodnotné ceny!

Protože si myslíme, že byste si někteří také naše výtvary mohli číst, připravili jsme Vám soutěž, jejíž otázky se týkají právě našich článků.

Otázky:

- 1) Jaká je přezdívka Barta Simpsona?
- 2) S jakou paní učitelkou se jelo do Vídně?
- 3) O jakém simulátoru psal Lukáš Abrahám?
- 4) Přelož do angličtiny: Jak jsem poznal vaši matku.
- 5) Který významný sportovec navštívil nedávno naši školu?
- 6) Na jaké téma probíhal projekt sedmých tříd?
- 7) Kdo je novým sponzorem časopisu?

Hlavní výhra

Mrazík on Ice

V pátek 17. prosince jsem s rodiči navštívil Tesla arénu, kde se konala show Mrazík on Ice.

Sedli jsme si na svá místa, ale chvíli to trvalo, než jsme je našli, protože v naší části stadiónu byla čísla rozdělena tak, že na pravé straně byla sudá čísla a na levé lichá. Čekali jsme asi půl hodiny, než show začne. Avšak čekání se vyplatilo. Světla zhasla, po chvíli se na led a takovou konstrukci za ním, která byla pokryta plátnem, začaly promítat různé obrázky krajiny atd., na kterých herci bruslili. Vystoupil tam krasobruslařský soubor o 55 lidech. Ti byli navlečeni ve velmi pěkných kostýmech, např. pejsek Ďapka, Nastěnka, Ivan.... Ale nejlepší byly prasosáňky. Ty byly udělány přesně podle filmu, akorát pod nimi bylo RC autíčko a to je pohánělo.

Show byla doplněna mnoha akrobatickými prvky. Písničky zpívali: Karel Gott a Ivetta Bartošová. Asi nejvíc práce si dali trenéři s velkým skupinovým tancem, kde tancovalo kolem 25 osob.

Show se mi moc líbila a chtěl bych na ní jít znovu.

Autor: Petr Řezáč, VII. C

Simpsonovi postava po postavě

Jsem velký fanoušek seriálové rodinky Simpsonových, a proto jsem se rozhodl pro vás vytvořit tento článek. Dnes se setkáte s Bartem Simpsonem. V dalším čísle se dozvíte něco o Homerovi Simpsonovi a jak to bylo se Sněhulkou první.

Bart Simpson

Celé jméno : Bartholomew Jo-Jo Simpson

Přezdívka : El Barto

Věk : 10

Výška : 91 cm

Alergie : Máslové bonbóny, krevety

První slovo : Ay caramba (Aj karamba)

Časté hlášky : Ay caramba, sežer moje trenýrky

Bydliště : Evegreen Terrace 742, Springfield, USA.

Zaměstnání : Student 4. třídy Springfieldské základní školy

Nejlepší přítel : Milhouse Van Houten, Spasitel (jeho pes)

Idol : Klaun Krusty

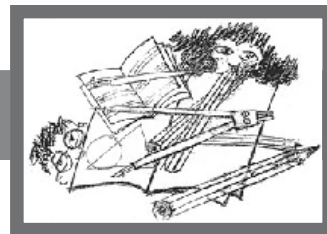
Úhlavní nepřítel : Levák Bob (Sideshow Bob), pan Dement

Nepřátelé : Nelson Muntz, Jimbo Jones, Dolf a Kerney

Zájmy : Falešné telefonáty k Vočkovi, sledování legračního pořadu Klauna Krustyho, sledování brutálního seriálu The Itchy a Scratchy, ježdění na skateboardu.

Zajímavosti : Je absolventem vojenské školy, objevil kometu (meteorit), rád se na budovách apod. podepisuje sprejem El Barto, vzkřísil mrtvé, pleny nosil dlouhých pět let.

Autor: Dominik Jeřábek, VII. C

Jak jsem poznal vaši matku (How I met your mother)

Když se mě někdo zeptá na můj oblíbený sitcom, či seriál, řeknu hned: „Jak jsem poznal vaši matku“.

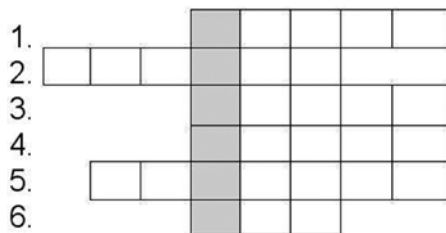
Seriál začíná, když se Ted, otec dvou dětí, rozhodne svým dětem vyprávět o tom, jak poznal jejich matku.

Ted je podle mě hlavní postava seriálu. Ted je takový otec party pěti přátel. Následuje sukničkář Barney, je to postava s vtipnými hláskami a myslím si, že si ho hned oblíbíte. Další je Robin. Robin se seznámila s Tedem a jeho přáteli, když s ní chtěl Ted chodit. Robin je z Kanady a mnohokrát o ní uslyšíte nějaké vtipky. Pak je tu pár Lilly a Marshal. Jsou si strašně blízcí a snad neměli někoho jiného. Tak to bylo něco o postavách.

Na seriálu se mi líbí, že se nezaměřuje jen na jednu postavu, ale děj se odehrává kolem všech postav. Je zde mnoho vtipků a hlášek, tak se člověk u toho určitě nenudí, dokonce každé epizody je většinou Happy End a nějaké to morální ponaučení. Seriál má teď šestou sérii. Každý den na Prima Cool se vysílá jeden díl.

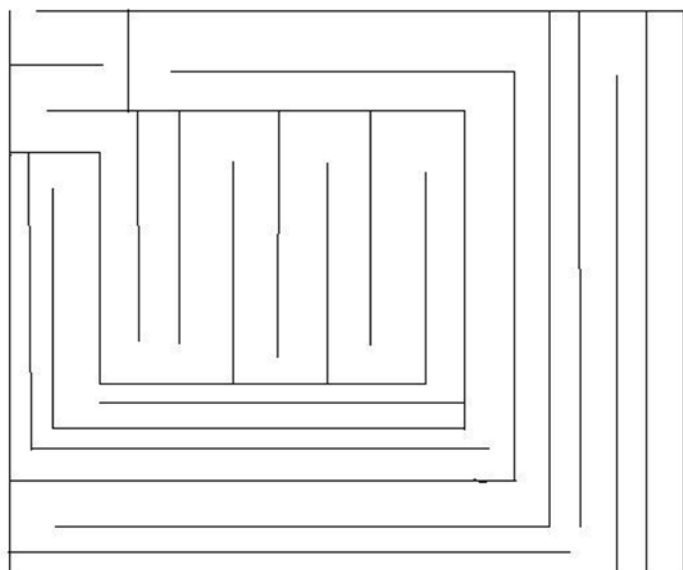
Doporučuji se na tento sitcom podívat.

Autor: David Štraus, VIII. B

1. Je v tom zaparkované auto. 2. Zvíře, které má dlouhý krk. 3. Typ sýra. 4. Nosíme to na zádech.
5. USA. 6. Kapesní...

cii

start

Křížovku a bludiště pro vás vytvořili Lukáš Abrahám a Dominik Jeřábekze VII. C.

Půlnoční hvězdy

Převaluji se v posteli z boku na bok. Marně se pokouším usnout, zahnat všechny chmury včerejška i možné obavy z blížícího se zítřka. Velké městské hodiny začnou odbíjet půlnoc, slyším je až do svého pokoje.

Vzdávám další pokus o upadnutí do snu, který by stejně opět nevyšel. Otevru oči a otočím hlavu k oknu. Na výřezku noční oblohy za okenní tabulí vidím mnoho světel zářících jasněji než v jakékoli jiné části noci.

Náhdera. Jejich oslnivá krása mě k sobě přitahuje tak, jako nás gravitace táhne k zemi. Musím vstát, i kdybych se bránila, mé nohy jdou, kam samy chtějí. A tak mě pomalu nesou k oknu. Když přistoupím, rozprostře se mi před očima ta nádherna téměř celá. Jako by někdo rozsypal po černém nebi kupu svítících lucerniček. Ale tak to není. Jsou to zářící hvězdy, které noci dodávají romantickou atmosféru. Tolik světel. Každé z nich má blízko sebe nějaké další. Určitě vedle sebe září každou noc, jako šťastný pár dvou milujících se srdcí.

Ale co támhle? Jedna z nich, jasnější než ostatní, je sama. Kolem ní není nikde žádné další světélko do páru. Možná je jejím milovaným Slunce – jediná hvězda zářící ve dne. Když toto jasné půlnoční světélko zhasne, teprve se objeví Slunce. A zase naopak. Možná se nikdy nepotkají a ta nejjasnější z hvězd bude odsouzena zůstat navždy sama, možná ji to opravdu bolí, možná tajně pláče.

Je to smutný příběh, snad právě kvůli tomu se mi klíží oči. Se zívnutím se vracím do peřin, než zavřu oči, ještě jednou se podívám k oknu. „Ty, ze všech nejjasnější,“ zašeptám, „ráno vyřídím tvůj pozdrav Slunci...“

Víčka se mi pak už samy zavřou a pomalu usínám. Jen doufám, že mi sen z hlavy nevyžene slib, který jsem hvězdě dala, aby se aspoň trochu mohla přiblížit Slunci.

Autor: Lucie Novotná, IX. C

Milujete příběhy
plné fantazie?

Zavřete oči, začněte snít
a pak pište, pište a ...

Nezapomeňte!

GAG-BEN je tu pro vás!

V MINULÉM
ČÍSLE YSEM
VAŠ SEZNÁMILA
S MIYU, DÍVKOU,
KTEROU ČEKA'
SDÍLET ŠKOLU
SE SVÝM IDOLEM.
TEĎ JE TU
NĚCO O RYO...

ZASE CHODIT DO
ŠKOLY... NOBU, JA' TAM
NECHCI...

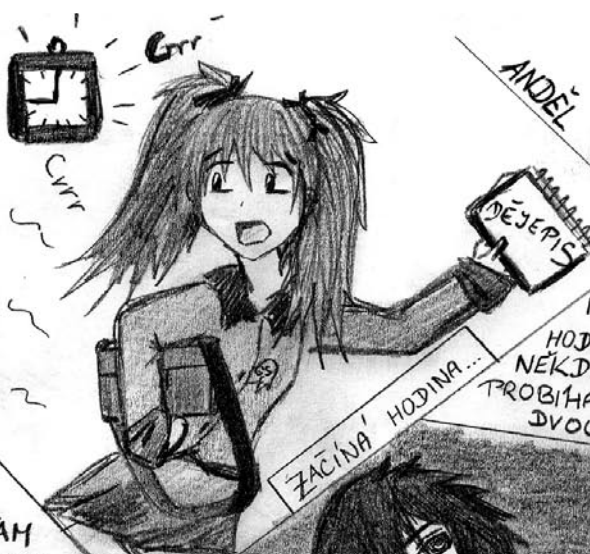
← EMO!
ID
PROČ?

...UŽ TU NEJSOU NAŠE ČASY,
KDY NA'M LEŽELO U

R
Y
O
↓

NOHOU 100 000
JEČÍČKŮ FANS,
VIŠ?
ZAPOMĚŇ NA
SLAVU... JE
TO PRČE...

Grrr
Cvrr

ANĚL

天使
TENSHI

O
NĚKOLIK
HODIN POZDĚJI
NĚKDE JINDE
PROBÍHA' ROZHOVOR
DVOU BRATRŮ...

ZAČÍNA' HODINA...

NECHÁPES CO TO ZNAMENÁ?
UKOLU... UKOLU... MATIKA...
ULTRA-KUDIVENÉ

TO SNAD
ANI NEMYSLIŠ VÁŽNĚ,
NE? RYO, ZAPOMĚŇ NA
KAPELU...

A HELE...
TY MI CHCEŠ
ŘÍCT, ŽE NEDOKÁŽEŠ
VYPOČÍTAT JEDNO
JEDINÝ ČÍČENÍ V
MATICE...? *SMÍCH*

*TO NENÍ OD TEBE
PEKNÝ... FAKT...

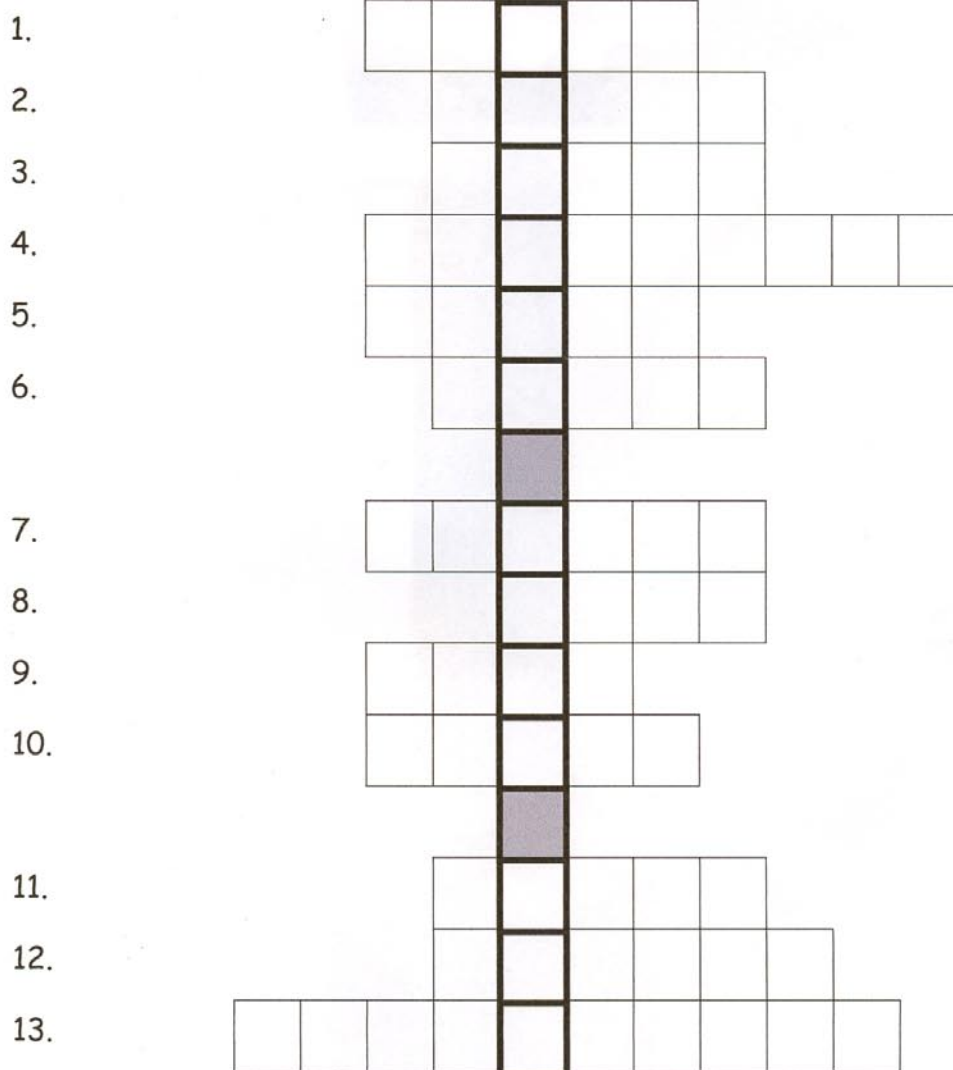
* RYO VE ŠKOLE VŽDY A ZA KAŽDOU CENU NENAVIDĚL MATIKU *

Autor: Jana Slámová, IX. C

Časopis GAG - BEN přeje všem spolužákům

1. část košile
2. osmý měsíc v roce
3. silný cit
4. světadíl
5. jižní ovoce
6. 7 dní
7. název planety

8. kyselá tekutina
9. druh nápoje
10. pomůcka slabozrakých
11. hlavní město České republiky
12. stolní hra
13. svátky jara

Tuto dvojstránku připravila Sheila Freyová ze VI. A

Najděte 10 rozdílů

Krásný nový rok

Svět zachumrlá se do deky,
vše ztichne, zatají se dech,

vločky svými doteky
pohladí nás po vlasech.

